

XXV. ORSZÁGOS KÖNYVVIZSGÁLÓI KONFERENCIA

VÁLOGATÁS A KONZULTÁCIÓS SZOLGÁLAT KÉRDÉSEIBŐL

Dr. Veit József
2017. Szeptember 7.

Válogatás a konzultációs szolgálat kérdéseiből

A válogatást ebben az évben alapvetően befolyásolták a kérdésekben felvetődő mögöttes jogi problémák, anomáliák.

Ezzel arra kívánjuk felhívni a szakma figyelmét, hogy a legjobb hozzáállás mellett sem tudunk érdemben megoldani olyan gyakorlati problémákat, amelyek mögött ellentmondásos jogi szabályozás rejlik.

Válogatás a konzultációs szolgálat kérdéseiből

A válogatás konkrét témái

1. A csődegyezség és az elengedett kötelezettségek, illetve a be nem jelentett követelések kapcsolata, számviteli elszámolása.
2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.
3. A K+F tevékenység és a szellemi termékek kapcsolata.
4. A folyamatosan végrehajtott évközi leltározás megfelel-e az Szt. szabályainak?

Válogatás a konzultációs szolgálat kérdéseiből

A válogatás konkrét témái

5. Egy üzemeltetési jog átadását hogyan kell elszámolni az Szt. szerint és van-e áfa fizetési kötelezettség?

6. Ingatlan apport története.

7. Szívességi használat a számvitelben.

8. Speciális kamatelszámolások.

1. A csődegyezés és az elengedett kötelezettségek, illetve a be nem jelentett követelések kapcsolata, számviteli elszámolása.

A konkrét kérdés a témához kapcsolódóan:

Elszámolható-e a csődeljárási megállapodás alapján elengedett kötelezettség összege, valamint a **csődbe be nem jelentett hitelezői követelések** összege az egyezés jogerőre emelkedésének időpontjában egyéb bevételként?

Válasz:

A kérdésre jelenleg nincs egyértelmű válasz. Az ok a Cstv. 20. § (3) bekezdése.

1. A csődegyezés és az elengedett kötelezettségek, illetve a be nem jelentett követelések kapcsolata, számviteli elszámolása.

A 10. § (2) bekezdése szerinti határidő elmulasztása esetén a hitelező az egyezségkötésben nem vehet részt, **az egyezség hatálya nem terjed ki rá.** A bejelentési határidő elmulasztása miatt nyilvántartásba nem vett hitelezői igény jogosultja **az adós ellen követelését nem érvényesítheti,** azonban **a más által kezdeményezett felszámolási eljárásban a még el nem évült követelését bejelentheti.**

A jó megoldás a jogalkotó részéről az lenne és az teremtene egyértelmű helyzetet, ha **kimondanák a jogvesztést** arra az esetre, ha **valaki nem jelentette be a követelését a csődeljárásban.** Ez azonban nem történt meg! **A jogszabály nem mondja ki a követelés megszűnését.**

1. A csődegyezés és az elengedett kötelezettségek, illetve a be nem jelentett követelések kapcsolata, számviteli elszámolása.

Kúriának van egy döntése, amelyik ezzel a kérdéssel foglalkozik.

Eszerint, ha az adós a csődegyezésben foglaltakat **TELJESEN, MINDEN HITELEZŐ FELÉ** teljesítette, akkor megszűnik a hitelezői követeléseknek az a része, amely a csődegyezés folytán elengedésre kerül. **Ez azt is jelenti, hogy a többség döntése kötelező érvényű a kisebbségre nézve.**

(Lásd az alábbi, Kúria által közzétett állásponzt!)

<http://www.lb.hu/hu/fizkepugy/gfv-vii3029320144-szamu-hatarozat>

1. A csődegyezés és az elengedett kötelezettségek, illetve a be nem jelentett követelések kapcsolata, számviteli elszámolása.

Ami a kérdésben bizonyosság:

A Kúria döntése értelmében az elengedett kötelezettséget el lehet számolni a számvitelben egyéb bevételként.

Ami a kérdésben kétséges:

A be nem jelentett követelések egészének elszámolhatósága egyéb bevételként, hiszen a követelés a Kúria véleménye szerint nem szűnt meg létezni. **A kisebbségre vonatkozóan is kötelező a döntés, tehát csak az a rész számolható el bevételként, amit a többség az egyezés során elengedett. A kötelezettségek többi része (a követelés elévüléséig) fennmarad és nem vezethető ki a könyvekből.**

1. A csődegyezség és az elengedett kötelezettségek, illetve a be nem jelentett követelések kapcsolata, számviteli elszámolása.

Vigyázat, **a kisebbség fogalmába azok a hitelezők is beletartoznak, akik nem jelentették be az igényüket.**

Az ő esetükben jelentősen leszűkült annak lehetősége, hogy követelésükhöz jussanak, de nem lehetetlen.

Lásd a Cstv. 20. § (3) bekezdést, amikor becsatlakozhatnak egy harmadik fél által kezdeményezett felszámolási eljárásba. Ezen kívül azonban nekik nincs más jogi lehetőségük a követelésük behajtására, de ez nyitva áll az elévülésig.

2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.

Nonprofit Kft.-nél az állami támogatás "pénzügyi elszámolását" ellenőrzi utólag a minisztérium. Ez a beszámoló elfogadása után zárul le jogerősen. Ezek a megállapítások arról szólnak, hogy a támogatással szemben azt az adott ráfordítást nem lehetett volna elszámolni. Maga az elszámolás számvitelileg rendben van, a Kft. többi bevételeivel szemben el lehetett volna számolni, csak az állami támogatással szemben nem! Az ellenőrzés előtt a miniszter mellesleg elfogadja a beszámolót! A beszámoló közzétételre kerül. A minisztérium ettől függetlenül a következő évi támogatást megadja.

Kérdés: A visszafizetési kötelezettség összege nem számítható ki, van amikor semmi, van amikor pár százezer forint. Ha meghaladja a jelentős összeget, akkor ebben az esetben mi a teendő?

Amennyiben "jelentős" összegű visszafizetésről határoznak, akkor kell-e három oszlopos beszámolót beadni a következő évben?

2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.

A számviteli elszámolások megfelelnek a törvényi előírásoknak, de esetenként nem felel meg a támogató által meghatározott feltételeknek. Ebből következően **nem keletkezik számviteli hiba** sem a tv. 3. § (3) bekezdés 2) pontja szerint.

Nem kell három oszlopos beszámolót készíteni, mert jelentős hiba nem keletkezett, hanem bekövetkezett egy olyan tárgyévi gazdasági esemény, amely szerint a támogatást valamilyen oknál fogva vissza kell fizetni. Erre kógens szabály létezik az Szt-ben:
81. § (2) o) pontja szerint a tárgyévi **egyéb ráfordításaként kell elszámolni a visszafizetendő összeget.**

o) a 77. § (2) bekezdés d) pontja és (4) bekezdés b) pontja alapján az előző üzleti év(ek)ben kapott, bevételként elszámolt támogatás, juttatás **visszafizetendő** összegét;*

2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.

A törvényben volt némi anomália a fejlesztési célú támogatások visszafizetése kapcsán, mert 2016-tól a **visszafizetendő összeget kell ráfordításként elszámolni**, nem pedig a **ténylegesen visszafizetett összeget**.

Az ezzel kapcsolatosan feloldandó halasztott bevételek megszüntetése azonban továbbra is a ténylegesen visszafizetett összegekhez kapcsolódott, helytelenül, hiszen

Módosított törvényi szöveg alapján:

Szt. 45. § (2)Meg kell szüntetni a fejlesztési támogatás miatt kimutatott halasztott bevételt a visszafizetendő támogatás ráfordításkénti elszámolásakor is.

2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.

A hiba témájához érdekességgént kapcsolódik egy másik kérdés is:

Egy cégnél („A Kft”) 2016-ban NAV ellenőrzés volt. Az „A Kft ” korábban egy pályázaton vissza nem térítendő támogatást nyert. A pályázati pénzből beszerezett eszközöket, gépeket nem az „A Kft” használta, hanem egy másik cég, a „B Kft”. Mivel a pályázati feltétel szerint 3 évig a pályázatot nyerő cégnek kell hasznosítani a pályázati pénzen vásárolt eszközöket, az „A Kft” az eszközök használatáért nem számlázott ki díjat a „B Kft” felé. Az „A Kft” elszámolta az eszközök értékcsökkenési leírását és a kapott pályázati összegből az értékcsökkenéshez kapcsolódó bevételt.

A NAV megállapítása, hogy az „A Kft”-nek azon pályázati eszközök, gépek értékcsökkenését, - amelyeket a „B Kft” használt és az „A Kft” az eszközök gépek használatáért a „B Kft”-nek nem számlázott ki díjat - , **el kellett volna határolnia.** Ugyancsak az „A Kft” nem számolhatta volna el bevételként a kapott pályázati összegből az értékcsökkenéshez kapcsolódó bevételt. NAV a fentiek miatt **Társasági adóhiányt állapított meg,** amelyet az „A Kft” rendezett. **Mivel az összeg jelentős volt, az „A Kft” a NAV megállapításai alapján időbelileg elhatárolta a kifogásolt értékcsökkenést és a pályázati bevételből elszámolt összeget is visszakönyvelte és 2016-ban az „A Kft” háromszlopos mérleget készített. 2017-ben a pályázatban kikötött 3 év eltelik, így az „A Kft” visszakönyveli a NAV megállapításai alapján elszámolt időbeli elhatárolásokat, és kiszámlázza „B Kft” részére a „B Kft” által használt eszközök használati díját**

2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.

Kérdések:

- 1.) Az „A Kft” helyesen járt- e el 2016-ban, amikor a NAV megállapításai alapján időbelileg elhatárolta az értékcsökkenést és a pályázati bevételt és háromoszlopos mérleget készített ?**
- 2.) 2017-ben úgy gondoljuk, hogy az „A Kft” helyesen jár el, amikor a NAV megállapítás alapján elszámolt elhatárolásokat visszakönyveli?**

2. A támogatások visszafizetési kötelezettsége és a halasztott bevételek feloldása.

Válasz: Nem járt el helyesen!

Az adóhatóság célja az adólap helyreállítása volt az egyes években, de az az út, amelyet megismertünk megoldásként, az véleményem szerint nem felel meg az Szt. előírásainak. Önmagában tehát a 3 oszlopos megoldás jó lenne a számviteli hiba kezelésére, de véleményem szerint **nem az a hiba, amit leírtak, hanem hiányzik az egyes évekből a ki nem számlázott árbevétel, amivel az adóalapot meg kellene növelni.** Az amortizáció és a támogatás elszámolását a leírás alapján nem tartom téves könyvelésnek, az megfelel a valóságnak. Ebből következően **azok az elhatárolások, amelyekről a kérdésben írtak, azok helytelen megoldások az Szt. szerint, így a 3 oszlopos javítás is téves információt közöl a beszámolót olvasóval.** Ettől az adóalap helyreállhat, de a számviteli megoldás biztosan nem lesz jó. A 2017. évi folytatás logikusan következik a fentiekben leírtakból.

3. A K+F tevékenység és a szellemi termékek kapcsolata

A Csoport folyamatos kísérleti fejlesztési (a továbbiakban: K+F) tevékenységeket végez annak érdekében, hogy szoftver termékeket és szolgáltatásokat nyújthasson az ügyfeleknek. A Társaság és néhány másik csoportcég K+F költség-megosztási szerződéseket kötött. A Szerződések alapján a felek (részrtvevők) megállapodtak a K+F tevékenységekkel kapcsolatban felmerülő költségek és a K+F tevékenységekhez kapcsolódó kockázatok viselésének megosztásában. A kockázatok megosztása azt jelenti, hogy a sikertelen K+F tevékenységek költségeit is viselnie kell a Szerződésekben részes feleknek (így például a Társaságnak). A felmerülő K+F költségek legfőbb elemei a kutatók bérköltsége, a kutatási helyszínek költségei és a kutatómunkához használt hardvereszközök költségei.

3. A K+F tevékenység és a szellemi termékek kapcsolata

Kérdések:

A Társaság az Sztv. rendelkezéseivel összhangban jár-e el, amikor a megosztott K+F költségek rá eső részét a felmerülés évében elszámolja az eredménye terhére?

A Társaságnak a K+F költségeket szellemi terméként kellene aktiválnia, amennyiben a K+F tevékenységek megosztott költségeinek aktiválása lenne szükséges?

Válasz:

A Kísérleti fejlesztés aktivált értéke mérlegsornak két okból keletkezhet tartalma: az első ok a **tevékenység bizonyos többletköltségeinek aktiválása a jövőbeni megtérülés reményében**, a másik ok a tevékenység megkezdésétől felmerült költségek **ideiglenes összegyűjtése**, amelyeket aztán a befejezéskor szelektálni kell a megfelelő helyekre, ha reménykedünk a sikeres befejezésben. A „remény” szónak tehát jelentősége van a válasz értelmezésében is, ugyanis az induláskor a cég nem tudhatja, hogy a jövőbeni megtérülés valóban bekövetkezik, vagy sem.

3. A K+F tevékenység és a szellemi termékek kapcsolata

Válasz folytatása:

Nem véletlen tehát az Szt. szóhasználata:

*(4) A kísérleti fejlesztés aktivált értékeként a jövőben **hasznosítható**,költségeket **lehet figyelembe venni**.*

*(5) A kísérleti fejlesztés aktivált értékeként **lehet kimutatni** a megkezdett, de az üzleti év mérlegfordulónapjáig be nem fejezett kísérleti fejlesztés - a jövőben várhatóan megtérülő - közvetlen költségeit is ...*

Válasz folytatása:

A szellemi terméként történő aktiválás kérdése

- A téma meglehetősen bonyolult és áttekinthetetlen jogi szabályozással rendelkezik.
- A számviteli törvényi fogalmat egyes jogászok egyszerűen zavarosnak és megtévesztőnek tekintik polgári jogi oldalról.
- A „termék” szó a „szellemi” jelzőt követően a polgári jogi minősítés szempontjából ugyan csak megtévesztő.
- A besorolás tekintetében további 7 meghatározó szempontot lehet felsorolni, ami befolyásolja a megoldást.
- Stb.

A saját előállítás tehát alapvetően szellemi termék lesz és nem lehet vagyoni értékű jogként értelmezni. A kérdező megoldása tehát helyes volt, amikor úgy döntött, hogy az eredménnyel szemben számolja el a K+F költségeket.

4. A folyamatosan végrehajtott évközi leltározás megfelel-e az Szt. szabályainak?

Az általam könyvvizsgált cég több százezer cikkféleséget tart nyilván áruként a mérlegében. A számviteli politika szerint készleteiről folyamatos mennyiségi és értékbeli nyilvántartást vezet. A kereskedelmi cég, több mint 30 kiskereskedelmi egységgel és egy központi raktárral rendelkezik. A nemzetközi hálózat részeként kötelezően folyamatos rendszerbe épített leltározást végeznek. Ez azt jelenti, hogy az ütemtervben megállapított időpontokban egy-egy kijelölt termékcsoporthoz teljeskörű leltározásra, mennyiségi számlálásra kerül sor. Így folyamatosan leltározás alatt állnak a termékek, de nem szükséges minden boltot bezárni egy egész napra, hogy a nagymennyiségű készletet fizikailag is meg tudják számlálni.

Kérdés

A Számviteli törvény 69. §-nak megfelel ez a fajta elszámolási mód? Azaz attól függetlenül, hogy csak árukészlettel rendelkezik, folyamatos mennyiségi és értékbeli nyilvántartást vezetve a cég, szükséges a fordulónapot megelőző / követő 90 napban történnie egy minden árura kiterjedő számlálásnak, vagy elfogadható ez a folyamatos ütemterv szerű leltározás is?

4. A folyamatosan végrehajtott évközi leltározás megfelel-e az Szt. szabályainak?

Válasz: **Megfelel, ha.....!**

Az Szt. 69. § (3) bekezdése szerint a **folyamatos mennyiségi nyilvántartás esetén** is kötelező 3 évente leltározni, **de ez az előírás nem tartalmaz olyan követelményt, amely szerint ezt a leltározást kizárólag a fordulónapon lehetne végrehajtani.** Így a mennyiségi felvétellel történő leltározás év közben, a vállalkozás leltárkészítési és leltározási szabályzatában rögzítettek szerint, bármikor megtörténhet, amelynek során a folyamatosan vezetett mennyiségi nyilvántartások adatait vetik össze a tényleges mennyiségi leltárfelvétel adataival. Felhívnom a figyelmet arra, hogy az Szt. 69. §-a (4) bekezdésének előírása szerint csak akkor kötelező a leltárba bekerülő adatok valódiságáról az **üzleti év mérlegfordulónapjára vonatkozó mennyiségi felvétellel (leltározással)** meggyőződni, ha a vállalkozás az eszközökről **nem vezet folyamatosan mennyiségi nyilvántartást.**

4. A folyamatosan végrehajtott évközi leltározás megfelel-e az Szt. szabályainak?

A számviteli törvény 69. §-a (5) bekezdésének előírása az árukészletek leltározására tartalmaz még egy speciális előírást, amely szerint **az üzleti év mérlegfordulónapját megelőző negyedévben vagy az azt követő negyedévben is ellenőrizheti a vállalkozás mennyiségi felvétellel árukészletei nyilvántartásának a mérleg fordulónapjára vonatkozó adatai helyességét.** Ebben az esetben a mennyiségi felvétel alapján szükségessé váló módosításokat **az üzleti év mérlegfordulónapjára kell lekönyvelni.** Vigyázat, ezt a szabályt a vállalkozó **nem alkalmazhatja** akkor, ha árukészleteiről **sem mennyiségi, sem értékbeni nyilvántartást nem vezet.**

5. Egy üzemeltetési jog átadását hogyan kell elszámolni az Szt. szerint és van-e áfa fizetési kötelezettség?

Egy irodaházban egy Kft. bérelt üzlethelyiségben kávézót üzemeltet. A kávézó üzemeltetését átadja (eladja) egy másik Kft-nek a következőképpen: A bérelt üzletben lévő berendezési tárgyak, mint tárgyi eszközök a bérlő (üzemeltető) Kft. tulajdonban vannak, ezeket leszámlazza az üzemeltetést folytató Kft.-nek, Áfa felszámításával. Az üzlethelyiség további bérlését az új bérlő fogja bérbe venni. Az új üzemeltető nem céget vásárol, hanem a saját Kft.-jében fogja a tevékenységet folytatni. A tárgyi eszközökön kívül a jelenlegi üzemeltető az általa évek alatt bevezetett kávézónak az üzemeltetés jogának átadásáért, a kialakított design, a vevő- és a beszállítói kör átadásáért egy közösen megállapodott díjat kíván érvényesíteni és leszámlázni.

Kérdés:

Mi ennek az eszmei értéknek a számviteli és adózási pontos fogalmi meghatározása és érint-e Áfa fizetési kötelezettséget.

5. Egy üzemeltetési jog átadását hogyan kell elszámolni az Szt. szerint és van-e áfa fizetési kötelezettség?

Válasz:

A kérdéses eset a számvitelben tekinthető bérleti jognak, ami a vagyoni értékű jogok között vehető állományba. Ez csak az új bérlő oldaláról értelmezhető bérleti jognak, hiszen az eladó nem rendelkezik a könyveiben meglévő vagyoni értékű joggal, így nincs mit kivezetnie az eladáskor. **Ezért az eladó ténylegesen szolgáltatást nyújt az új bérlő részére, amelyet nettó árbevételeként kell könyvelni.** Mivel ennek a könyvekben nem létező jognak az átengedése nem az eladó ingatlanához kapcsolódik, nem értelmezhető a számviteli törvény szerinti tartós használati jog átengedéséhez fűződő szabály sem, így a nettó árbevétel nem határozható el halasztott bevételként, azaz az értékesítés évének bevétele lesz a teljes összeg.

Maga az értékesítés egy szolgáltatás nyújtása, ezért természetesen áfa vonzata is van, amelyet a nettó árbevétel alapján kell meghatározni és kiszámlázni. Az áfa törvény szerint ez a tranzakció felfogható úgy is, mint **egy adott tevékenységtől való tartózkodás ellenértéke**, amelyre ugyan csak vonatkozik az áfa tv.

6. Ingatlan apport

Korábbi időszakban egy általunk könyvvizsgált 100 %-ban önkormányzati tulajdonú társaság esetében az Önkormányzat apporttal kívánt tőkeemelést végrehajtani. Az apport tárgya két telek volt. A telkek nem kerültek átadásra a társaság részére, mert időközben telekrendezés miatt a két telek megszűnt létezni. A hiba 2016. évben feltárássra került. Az apporttal történő tőkeemelést a cégbíróság bejegyezte 2015-ben, de az apportot nem tudták átadni/ nem adták át, mert a 2 telek már nem (így) szerepelt a földhivatali nyilvántartásban. Ennek ellenére 2015-ben Telek - Jegyzett tőke szerepelt a mérlegben, melyet a korábbi könyvvizsgáló el is fogadott. A 2016-os év könyvvizsgálatánál szembesült az új könyvvizsgáló a problémával, mely alapján 3 oszlopos beszámolót alkalmazva a telek a tárgyi eszközök közül kiemelésre került és a Jegyzett, de be nem fizetett tőkében került bemutatásra.

6. Ingatlan apport

Ezt a 2016-os beszámolót a tulajdonos önkormányzat elfogadta, azonban most utóbb a polgármester a Jegyzett, de be nem fizetett tőke, mint saját tőke elem soron való kimutatással nem ért egyet.

Kérdés:

Az apport megghiúsulásának számviteli rendezése tekintetében kérjük szíves állásfoglalásukat!

Válasz:

A hatályos előírások értelmében az apportot a cégbírószági bejegyzési kérelem benyújtásáig rendelkezésre kellett volna bocsátani. Hogyan ellenőrizte a törvényességet a jogi képviselő a bejegyzési kérelem benyújtásáig? A könyvvizsgáló hogyan ellenőrizte a rendelkezésre nem bocsátott eszközök létezését?

6. Ingatlan apport

A **cégbíróági bejegyzés megvalósult**, ez nem tekinthető olyan hibának, ami egyszerűen orvosolható lenne a számvitelben. (Közhiteles nyilvántartás, amellyel azonos jegyzett tőkét kell a beszámolóban szerepeltetni.)

Az új könyvvizsgáló helyesen döntött, amikor az eszköz oldalt helyesbítette a jegyzett, de... tőkével szemben egy 3 oszlopos beszámolóban.

Patthelyzet van, mert a beszámoló így is helytelen információt mutat, így marad a kiegészítő mellékletben való információ közlés. A legnagyobb probléma az, hogy **az apport meg sem tud valósulni a jövőben sem**, hiszen a telkek már az apportlista szerinti formában nem is léteznek.

Megoldás: kérelmezni kell az apport törlését, amelyről döntést a közgyűlés, taggyűlés hozhat.

7. Szívességi használat a számvitelben

Egy társaság külföldi anyavállalatától szívességi használatba kap különböző tárgyi eszközöket (informatikai eszközök), amelynek használatával végzi a szoftverfejlesztési tevékenységét itt Magyarországon. Az eszközök tulajdonjoga tehát az anyavállalatnál van, de a leányvállalat korlátlanul használhatja azokat. A társaságnak a magyarországi tevékenységéből fakadóan árbevétele kizárólag a költségek tovább számlázásából van (cost+10%), az anyavállalattól. A két társaság közötti megállapodás szívességi eszköz használatról szól, amelyben a használt eszközök beszerzési ára megállapításra került.

7. Szívességi használat a számvitelben

Kérdés

A szívességi használatba kapott eszközöket hogyan kell kimutatni a könyvelésben?

1. Mérlegen kívüli tételként, tehát meg sem jelenítve azok értékét?
2. Térítés nélkül kapott szolgáltatásként, vagyis piaci értéken költségként és bevételként is bruttó módon kezelve?
3. Vagyoni értékű jogként (eszközhasználati jog) aktiválva - egy megállapításra kerülő piaci értéken?

Olyan fogalmat az Szt. nem használ, mint a **szívességi használat**, tehát ilyen jogcímen nem találunk helyes megoldást a törvényben. Ami létezik a kógens szabályozási logikában, azt a jogcímet kell megkeresni, erről kellene, hogy szóljon a szerződés.

7. Szívességi használat a számvitelben

Létezik eszközöknek **térítés nélküli átvétele**, **ha azokat az eszközöket visszaadási kötelezettség nélkül kapta a cég**. Ha a visszaadási kötelezettség fennáll, mert ezt rögzítették a szerződésben, vagy határozott időtartamra kapták az eszközöket, akkor ez a jogcím sem jöhet szóba.

Létezik még a **szolgáltatásnak a térítés nélküli átvétele, igénybe vétele az Szt-ben**.

Mindkét esetben piaci értéken kell elszámolni az egyéb bevételt, és ha ez a bevétel eszközhöz kapcsolódik, akkor azt el is kell határolni halasztott bevételként. Ha nem kapcsolódik eszközhöz, mert szolgáltatásként értelmezzük, akkor nincs halasztott bevétel elszámolási lehetőség.

7. Szívességi használat a számvitelben

A helyes válasz tehát a szerződés függvénye, így a kérdező által felsoroltak mindegyike szóba jöhet helyes megoldásként. A szerződés értelmezése pedig a felek feladata, hiszen azok kölcsönös akaratát fejezi ki az aláírt szerződés, ebben a konzultációs szolgálat nem tud konkrét segítséget nyújtani.

8. Speciális kamatszámolások

Ügyfelünknel kötvénykibocsátás történt. A kötvények egy részét a társaság visszavásárolta, de nem szüntette meg. A kötvénykötelezettség összege nem változott, a visszavásárolt kötvények az értékpapírok között szerepelnek. A kötvények után évente kell kamatot fizetni.

Kérdés:

Arra az időszakra vonatkozóan, amelyen keresztül a visszavásárolt kötvények a társaság birtokában vannak, kell-e kamatkötelezettséget számítani a visszavásárolt kötvények esetében?

8. Speciális kamatelszámolások

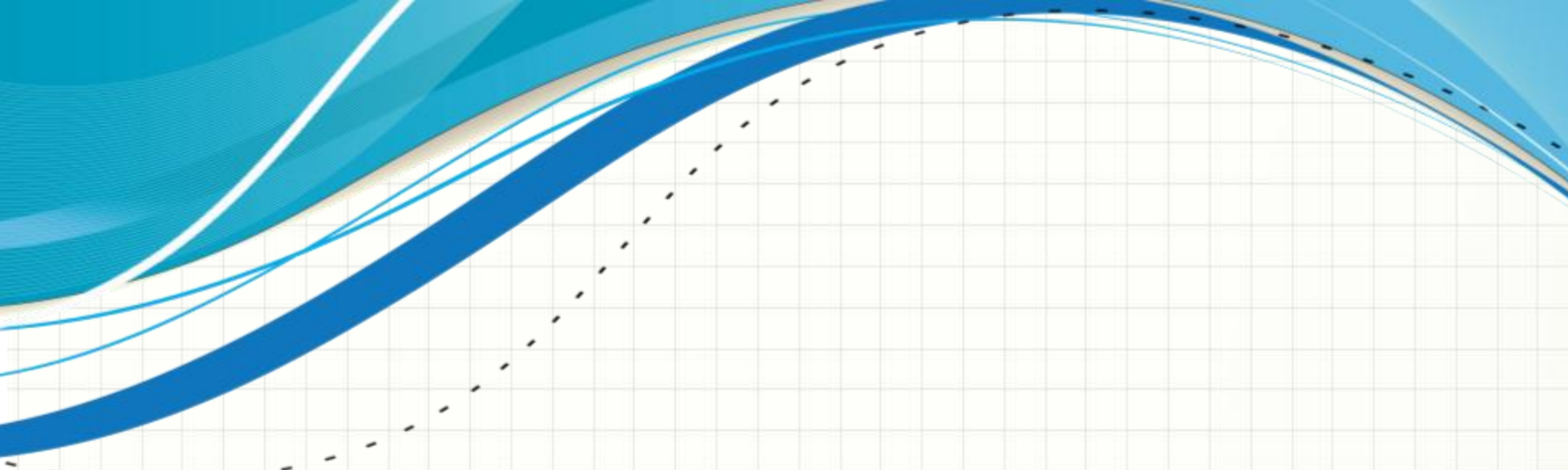
A kérdés alapvetően jogi kérdés, nem pedig számviteli. Ennek az az oka, hogy **az értékpapírkibocsátás dologi jogi szabályokon alapul**. Amikor a mérlegben kötelezettségünk keletkezik a kötelmi jog szerint, akkor a követelés és kötelezettség egymással szemben összevezethetők. A kötvénykibocsátással megkeletkezik ugyan a kötelelem, **de a visszavásárlással keletkező követeléssel nem vezethető össze addig, amíg az értékpapír bevonása nem történik meg, azaz be nem következik az értékpapír lejárata**. Ha a visszavásárláskor nem csökkenthető a kötelezettség összege, akkor a mérlegben a visszavásárolt kötvények az eszköz oldalon szerepelnek és vonatkoznak rájuk az általános szabályok. Így a kamatelszámolások szabályait is alkalmazni kell. Pl. a visszavásárolt kötvényeknél meg kell nézni, hogy mennyi a bekerülési árban lévő kamat és azt a bevételek csökkentéseként kell könyvelni.

8. Speciális kamatszámolások

Ha eladásra kerül sor, akkor pedig az eladási árban lévő kamatokat kell elkülöníteni az árfolyamkülönbségektől. Ha év vége van, akkor az időarányos járó kamatokat el kell számolni, stb.

A nettó módon történő elszámolás tehát az értékpapír megszűnéséig (bevonásáig) nem alkalmazható a számviteli elszámolásokban.

A saját termelésű készletek előállítási költségében is figyelembe lehet venni a közvetlen kapcsolatú hitelek kamatát. Erre csak az Szt. 51. § (1) és (4) bekezdése utal, de **nincs direkt szabály**. A számviteli politikában **kell ilyet „csinálni”**. A kérdés az, hogy milyen termelési költség legyen a kamat? A legközelebbi tartalmú költségnem, ahová leginkább be lehet sorolni, az az **„Egyéb szolgáltatások költségei”** lesz.

KÖSZÖNÖM A FIGYELMET!

DR. VEIT JÓZSEF

EGYETEMI DOCENS, PH.D

JOZSEF.VEIT@UNI-CORVINUS.HU